

Züleyha

– poet19 · 17 Eylül 2012

Ne güller büyütürdün dağlarının karında
Yıldız toplardın bana göz göze gelince aşk
Umutları elerdin ince parmaklarında
Söyledi şarkımızı o masum dilince aşk
Düşerdik kimi zaman ve kalkardık bir daha
Biliyorum ne kadar vefasızım Züleyha

Yollar mıydı zulmeden yoksa hayat mı çeken
Ki bindim bir rüyanın bozuk tayyaresine
Sen pencerelerinde gözlerimi beklerken
Ben yürüdüm serabın yalancı halesine
Kar düştü hatırladım varlığını bir daha
Biliyorum ne kadar vicdansızım Züleyha

Nedamet gölgesinde şimdi bir hasta kuşum
Ellerimi uzatsam yıldızların tükenmiş
Sanki bir hülya imiş veyahut hiç yokmuşum
Her şarkı biraz benmiş, her şiir biraz senmiş
Zamana esir düştük dönülmüyor bir daha
Biliyorum ne kadar imkansızım Züleyha